

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ
ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὅς συνεχόγεται δεκτοὶ πάντες.
Συνδρομαὶ δεκταὶ
εἰς χαρτονομίσματα παντὸς ἔθνους,
προκληρωτικά.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ — ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ — ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἐκάστον φύλλον λεπτὰ 15.
Πώλησις εἰς τὰ κτίσματα καὶ πρακτο-
ρεῖα. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8, χρυσῶδ. 10.
Ἐξωτερικῶ φράγμα 14.

ΓΡΑΦΕΙΑ ἐν ὁδῷ Ῥόμβου, ὀπισθεν τοῦ Ναοῦ ἀριθ. 9.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερ.δρ. 8,—Ἐξωτερ. φρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ : Εἰς ὄρφανὴν ἐπιτέττα (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Ἀ. Γιακουμίδου.— Ἄνεκνοι καὶ ἠπαστροὶ ὑπὸ Κ. Σαϊ-
νοπούλου.— Ἡμελόπη ἢ τοῦ γλυκτοῦ Α. Δρόση, ὑπὸ Φ. Οἰκονομίδου.— Ὁ Ἕλλην ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ τῷ τέλει τοῦ 19. αἰῶνος ὑπὸ
Ἰωάν. Μπράβου.— Ἡ ὑπερήφανος λεύκη ὑπὸ Γ. Καρυστινάκη.— Ἡ γυναικεῖα καλλονὴ ὑπὸ ΦΚδς Α. Ν.— Τὰ πάνθεον εἰς δεα-
πρεπῶν ἀνδρῶν (μετ' εἰκόνων, συνέχεια) ὑπὸ Φ. Πρίντζη.— Αἱ παράδοξοι περιπέτεια ἐνός Ῥώσου σοφοῦ (συνέχεια μετ' εἰκόνων),
(μετάφρασις) ὑπὸ Φ. Πρίντζη.— Βιβλιογραφία.— Ὁ Βίσμαρκ ἰδιώτης— Αἰνίγματα.— Ἀλληλογραφία.— Ἀγγελίαι.

ΕΙΣ ΟΡΦΑΝΗΝ ΕΠΑΙΤΙΔΑ

Μεγάλο θαῦμα ὁ θάνατος μὲ τὴ ζωὴ νὰ σμίγῃ
Ὁ θάνατος νικάει. . .

Γ. Ζαλοκώστας.

Εἶνε ὁ βίος πικρὸς εἰς τὴν κόρην τὴν ἄμοιρον, ὅταν
Ἴδη ἐξαίφνης νεκροὺς πεφιλημένους γονεῖς
Ὅταν μητρός στερηθῇ σεβαστῆς τὴν προστάτιν ἀγκάλην
Ὅταν ἀπόλλυται, φεῦ, ὁ γηραιὸς τῆς πατῆρ . . .
Οὕτω καὶ σὺ ὄρφανὴ καὶ πανέρημος λέγεσαι κόρη
Μαύρην, ἢ Μοῖτρα, πικράν, εἶπε νὰ ζήσης ζωὴν.
Μελαγχολᾷς κατηφῆς καὶ στενάξεις, ὦ νέα ἐπαίτις,
Κάτωχρον ὄψιν, σεμνὴν, κλίνεις ἀείποτε σὺ !
Μέλαιναν φέρεις στολὴν καὶ βαδίξεις λυσικόμος μάτην
Αἶρεις τὴν χεῖρα δειλῶς εἰς τὸν εὐρὺν οὐρανόν ! . . .
Εἶνε ἡ Γῆ διὰ σὲ δυσμενῆς καὶ πολύδακρυς δρόμος
Πόνους σοὶ δίδει δεινούς, θλίψιν ἀντὶ τῆς χαρᾶς . . .
Ἄπελπις, ναί, θ' ἀποθάνης στυγνῆς εἰμαρμένης, φεῦ, θῦμα
Εἶσαι πανοίκτιστον σὺ καὶ ἀσπλαγχνίας σκληρᾶς . . .
Μάτην ἐλπίζεις νὰ εὖρης καρδίαν εὐαίσθητον, μάτην !
— Εἶνε ἡ Γῆ μητριὰ εἰς τὴν πτωχὴν ὄρφανὴν ! —
Ῥόδα φιλίας ἡ χεῖρ σου μὲ χάριν ὠραῖα σκορπίζει
Πλὴν εἰς ἀκάνθας πατεῖ ὁ ἀνυπόδητος ποῦς ! . .
Φίλον δὲν ἔχεις κἄν σὺ συμπονοῦντά σοι, οἴμοι, κανένα !
Ξένη μὲ ξένους βιοῖς βίον θανάτου φρικτόν. . .
Δάκρυ θερμὸν σιγηλῶς ἀναβλύζον τὴν ὄψιν σου βρέχει,
Δάκρυ καρδίας ἀγνόν, τοὺς λίθους, φεῦ, συγκινοῦν.
— Ὡ μαργαρίτην πολύτιμον ἄλλον δὲν εἶδα τοιοῦτον
Νὰ σελαγίλῃ σεμνῶς ὅσον τὸ δάκρυ αὐτό ! . . .
Ἄστρον ἐλπίδος οὐδὲν σελαγοῦν, δυστυχῆ, σὲ φωτίζει
Μόνον τοῦ πένθους ἡ νύξ σὲ καταθλίβει δεινῶς ! . .
Τάφος γλυκὺς ἡ ἐλπίς σου ἅς εἶνε κἄν αὕτη καὶ μόνη !
— Μόνον τὸν τάφον ποθεῖ ἡ ἀτυχῆς ὄρφανὴ,
Ὅταν καρδίαν ζητῇ καὶ εὕρισκ' εἰς τὸν Κόσμον κακίαν ! —
Ἄς ἀποθάνῃ, παρὰ θνήσκουσα οὕτω νὰ ζῇ ! . . .

Ἄλιξ. Γιακουμίδης

ΩΚΕΑΝΟΙ ΚΑΙ ΗΠΕΙΡΟΙ

(Συνέχεια' ιδε προηγούμε. φύλλον).

Όπως ακριβώς ερευνησώμεν και κατανοήσωμεν τὰς διαφορὰς ἀφελείας και ἀλλοιώσεις, ἄς οἱ ὠκεανοὶ και αἱ ἠπείροι παρέχουσι πρὸς ἀλλήλους διὰ τῶν ὑπερῶν ὑδάτων, ἂν νὰ ἐξετάσωμεν τὴν προέλευσιν και σχηματισμὸν αὐτῶν και νὰ παρακολούθησωμεν τὴν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς πορείαν των.

Ἐκ πείρας γνωρίζομεν, ὅτι ὅποια ὁ οὐρανὸς εἶναι ἀνεφελος, βροχὴ δὲν πίπτει· ἄρα λοιπὸν αὕτη προέρχεται ἐκ τῶν νεφῶν, τὰ ὅποια οὐδὲν ἄλλο εἶναι ἢ σταγονίδια μικρὰ αἰωρούμενα ἐν τῷ ἀτμοσφαιρικῷ ἀέρι· τὰ δὲ σταγονίδια ταῦτα προέρχονται ἐκ τῆς ἐξατμίσεως τῆς ἐπιφανείας τῶν ὠκεανῶν, ἅτινα παρασπόμενα ὑπὸ τῶν ἀνέμων, φέρονται πρὸς τὰς ἠπείρους και ἴστανται ἀνω αὐτῶν εἰς ἀρκούντως ὑψηλά στρώματα ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος· τὰ στρώματα δὲ ταῦτα κατὰ δυσεξήγητον αἰτίαν, ψυχρῶτερα ὄντα τῶν χθαμαλωτέρων, ψύχουσι τὰ ἐν αὐτοῖς αἰωρούμενα νέφη, και ὡς ἐκ τῆς φύσεως συμπυκνώνονται και μεταβάλλονται εἰς σταγόνας ὑδατος, και ὡς βαρύτεραι πίπτουσιν ἐπὶ τῆς γῆς ἐν εἰδὲ βροχῆς.

Τοιοῦτος ἐν συντόμῳ ἐστὶν ὁ σχηματισμὸς τῆς βροχῆς και ἡ προέλευσις αὐτῆς, ἥτις, ὡς ἐπόμενον, προέρχεται ἐκ τῶν θαλασσῶν και μεταφέρεται ἐν εἰδὲ ἀτμῶν εἰς τὰς ἠπείρους διὰ τοῦ ἀέρος. Τὸ δὲ ἐν εἰδὲ βροχῆς πίπτει ὕδωρ ἐπὶ τῆς χέρσου, μέρος μὲν ἐξατμίζεται πάλιν και ἀστραὶ πρὸς τὰ ὕψη ὡς ομίχλη, και μεταβάλλεται ἐκ τῆς φύσεως πάλιν εἰς ὕδωρ, μέρος δὲ ὀλισθαίνει πρὸς τὰ χθαμαλωτέρα μέρη καταρρέει διὰ τῶν βράκων και φαράγγων εἰς τοὺς ποταμούς, και δι' αὐτῶν ἐπιστρέφει πάλιν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξ ἧς ἐπήγαγε· τὸ περισσότερον ὅμως μέρος εἰσδίδει ἐντὸς τῆς γῆς.

Παρακολουθῶντες τὴν πορείαν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς χέρσου καταρρέοντος ὑδατος, παρατηροῦμεν, ὅτι τοῦτο συμπαρασύρει μὲθ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων μερῶν λίθους, χῶμα και τὰ τοιαῦτα, και ἄλλα μὲν ἐξ αὐτῶν καταλείπει πρὸς τὰ χθαμαλωτέρα και κοίλα μέρη, ἔνθα ἡ βρῆ αὐτοῦ εἶναι ἀσθενεστέρη και ἐπομένως δύσκολος ἡ μεταφορὰ και οὕτως ἀποταμιεύμενα ἐνεσθῆα προσχύνουσι τὰ κοίλα ταῦτα μέρη, ἄλλα δὲ συμπαρασύρουσι διὰ τῶν φαράγγων εἰς τοὺς ποταμούς και ἀποκριμίζουσιν εἰς τὴν θάλασσαν, και οὕτω προσχύνουσι ταύτην και ἀλλοιοῦσι τὸν βυθὸν αὐτῆς. Παρμέγισται ἐξογκώσεσι τεχνητῆ και φυσικῆ καταδρασιθεῖσαι και καταστρεφῆσαι ὑπὸ τῶν ὑπερῶν ὑδάτων μετεσφῆθησαν και ἐναποταμιεύθησαν μέρος μὲν ἐξ αὐτοῦ εἰς τὰς κοιλάδας, μέρος δὲ εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης. Εἰς μέρος ἔνθα οἱ ἄνθρωποι ἀνώρουζαν τάφρον και ἤγειραν προχώματα πρὸς ἐμπόδιον και προφύλαξιν διαφόρων ἀντικειμένων, τὸ τῆς βροχῆς ὕδωρ, μετὰ πάροδον ὀλίγων ἐτῶν, κατέστρεψεν και κατέρριψε τὰς ὑπὸ τῶν χωμάτων σχηματισθείσας ἐξογκώσεις πρὸς τὰς τάφρους και οὕτω ἐπενήρησεν, ὥστε οἱ μὲν ἐξογκώσεις νὰ ταπεινωθῶν, αἱ δὲ τάφροι νὰ προσχωθῶν και οὕτω νὰ καταστῇ τὸ ἀνώμαλον ἔδαφος λεῖον· οἰκίαι ὀλόκληροι κείμεναι πλησίον λόφων ἐντὸς κοιλάδων προσεχώθησαν. Οἱ ἀρχαιολόγοι, ὅπως ἀνεύρωσι τὰ ἐδάφη ἀρχαίου τινοῦ θεάτρου, ἢ τὰς κρηπίδας ναοῦ τινοῦ, ἐξανγκάζονται νὰ σιάψωσι πολλὰ μέτρα βαθέως, ἔπως τὰς φυσικὰς ταύτας προσχώσεις ἐξορῶσιν και φθάσωσιν εἰς στρώματα τῆς γῆνις ἐπιφανείας, τὰ ὅποια πρὸ τινῶν ἐτῶν ἀπετέλουν τὴν ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, ἔνθα οἱ τότε ἄνθρωποι προσήχοντο και προσέτερον θυσιὰς εἰς τοὺς θεοὺς των και ἐκ τοῦ θεάτρου παρετήρουν τοὺς ἐν τῇ σκηνῇ παριστάνοντας διάφορα δράματα· τοὺς τόπους, λέγω, τούτους, ὅπως σήμερον ἡ ἀρχαιολογία φέρει εἰς θέαν τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ ἀρυσθῶσιν ἐπιστημονικῶς τινος πράγματος, ἐξανγκάζεται νὰ σιάψῃ και ἀποβάλῃ στρώμα γῆς ἀρκετοῦ πάγους, τὸ ὅποιν ἐσχηματίσθη ἐκ προσχώσεως, ἢ ἀπηργάσατο αὐτὴ ἢ φύσις διὰ τῶν ὑπερῶν ὑδάτων συμπαρασυράντων χώματα, λίθους και τὰ τοιαῦτα ἐκ τῶν πλησίον κειμένων λόφων και ὄρων. Καὶ δὲν προσπαθοῦσι μόνον νὰ προσχώσωσι τὰς κοιλάδας διὰ τῆς κατακρήμνησεως τῶν διαφόρων ὑψηλῶν μερῶν, ἀλλὰ και αὐτὴν τὴν θάλασσαν, και αὐτὸν τὸν βυθὸν τῶν ὠκεανῶν διηνεκῶς και ἀκαταπαύστως πληροῦσι διαφόρων πετρωμάτων ἀποκριμίζομένων ἐκ τῆς χέρσου διὰ τῶν ποταμῶν· οἱ ποταμοὶ, ἰδίως τὸν χειμῶνα ἀποκριμίζουσιν ἐκ τῶν ὑψηλῶν μερῶν και ἐναποθετοῦσιν εἰς

τὰ χθαμαλωτέρα μέρη τῶν κοιτῶν αὐτῶν οὐ μόνον λεπτὴν ἄμμον και πηλόν, ἀλλὰ και ὀλοκλήρους βράχους και παρμεγίστους λίθους· τὸ θολὸν ὕδωρ τῶν ποταμῶν ἀποκριμίζει εἰς τὴν θάλασσαν και ἐναποταμιεύει εἰς τὸν βυθὸν αὐτῆς καθέτης κολοσσιαίας ποσότητος ἄμμου και πηλοῦ. Κατ' ἔτος παρατηροῦμεν τὰς κοίτας τῶν ποταμῶν ἀπαρτιζόμενας ἐκ διαφόρου ἄμμου και λίθων τετριμμένων ἔνεκα τῆς πρὸς ἀλλήλους προσκρούσεως και τριβῆς προσλθόντων ἐξ ὑψηλῶν ὄρων. Ποσᾶν δὲ δὲν εἶδομεν ἢ δὲν ἠκούσαμεν, ὅτι οὐ τὰδε βράξ ἢ ποταμὸς παρέσυρε μὲθ' αὐτοῦ ὀλόκληρα χωράφια και ὀλοκλήρους ἀγρούς και τὰ ἀπεκόμενα εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς λάφυρον και τὰ ἐναποταμίευσεν εἰς τὸν πυθμένα αὐτῆς;

Καὶ δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ νὰ συμπαρασύρῃ τὰς καλλιεργησίμους γαίας και τὰ χυματώδη και μαλκα στρώματα, ἀλλὰ και αὐτὰ τὰ λιθώδη ὄρη και αὐτοὺς τοὺς σκληροτάτους βράχους πολλᾶς καταρτίζει εἰς τὰ χθαμαλά μέρη κατασυντρίβον τούτους· τὸ φαινόμενον τοῦτο γίνεται ἔνεκα διαφόρων φυσικῶν αἰτιῶν, ὧν πρῶτισται και κυρίαι εἶναι ἡ χημικὴ ἐπίδρασις και ἡ διαστολὴ τοῦ πάγου· τὸ τῆς βροχῆς ὕδωρ πίπτει ἐπὶ τῶν λίθων και διαφόρων πετρωμάτων δρᾷ ἐπ' αὐτῶν χημικῶς και διχλεύει τὰ μᾶλλον εὐδιάλυτα στοιχεῖα αὐτῶν, ὡς τὸ ἀσβεστίνον και οὕτω καθιστᾷ τὸν λοιπὸν λίθον σαθρὸν και πηλῶδη δύναμενον εὐκόλως νὰ παρασυρῇ ὑπὸ τῶν βράκων· λίθοι ὀλόκληροι ἀπεσφῆθησαν οὕτω και διελύθησαν ἐντὸς τῶν ὑδάτων, και ἐν διαλύσει ἀπεκριμίσθησαν εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀγάλματα, ἐπιγραφαὶ και διάφοροι στήλαι ἐκταθειμένοι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς βροχῆς κατεστρέφησαν μετὰ παρέλευσιν ἀρκετοῦ χρόνου τοσοῦτον, ὥστε μετὰ δυσκολίας διακρίνομεν τὴν βρῆ ἢ τοὺς ὀρθομῶδες τοῦ ἀγάλματος και μόλις δυνάμεθα ν' ἀνγνωσώμεν τὰς ἐπὶ τῶν πλακῶν ἐπιγραφὰς και τοὺς ἐπὶ τῶν ἐπιτυμβίων στηλῶν ἐλεγείους στίχους· πλείστοι βράχοι ἀποκόπτονται και μέγιστα σπήλαια καταδρασιζοῦνται και φέρονται πρὸς τὰ κατώτερα μέρη ἔνεκα τοῦ βάρους αὐτῶν, ἀφ' οὗ προηγούμενος καταστῶσι μαλκακοὶ ἔνεκα τῶν εἰσδυνῶν ὑδάτων· τὴν μεγίστην ὁμῶς καταστροφήν και κατακρήμνισιν τῶν βράχων ἐπιφέρει τὸ ἐντὸς τῶν ρωγμῶν και ραγᾶδων τῶν βράχων εἰσδύν ὕδωρ και κατὰ τὸν χειμῶνα πηγνύμενον. Ὄταν τὸ ὕδωρ εἰσελθῇ ἐντὸς ρωγμῆς βράχου τινοῦ και ψυχθῇ ἀρκούντως, ὥστε νὰ παγωθῇ, ὁ πάγος ἔχει τὴν φυσικὴν ιδιότητα νὰ διαστέλλεται και νὰ ἐξογκῶται, ἔνεκα τῆς ἐξογκώσεως ταύτης τὸ πηθὲν ὕδωρ ὠθεῖ τὸν βράχον πρὸς τὰ ἔξω, ὃ δὲ βράχος μὴ δυνάμενος ν' ἀνθέξῃ εἰς τὴν ὠθῆσιν ταύτην ἀποσπᾶται και κατακρημνίζεται εἰς τὰς κοιλάδας μετὰ φοβεροῦ πάταγος και ἐπικινδύνου ὄρου· οὕτω πλείωροι λιθώδεις βράχοι κατεσυνετριβήσαν ἐκ τῆς μηχανικῆς ταύτης ἐνεργείας τῆς φύσεως.

(Ἔπεται τὸ τέλος)

Κωνστ. Σπινόπουλος

ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ἡ τοῦ Γλύπτου Α. ΔΡΟΣΗ (*)

Μελαγχολῶσα, ὠραία μορφή, πλήρης πόθου και ρέμβης Βασιλικοῦ μεγαλείου μισθῆ και ἀσφύτου ὀδύνης Βλέπεις ἐκεῖ ἐπὶ θρόνου πῶς κάθηται; βλέπεις τὸ βλέμμα Πῶς ἀνείζει μακρὸν, ὄθεν φίλτατον φίλον προσμένει; Ποῖα καλλίπτερος σκέπει ἐσθῆς ραδινώτατον σῶμα! ... Δυσκοφανίονσα πᾶσιν λεπτότητα κάλλους ἐξόχου! Πῶσα ἢ ὄψις αὐτῆ δὲν λαλεῖ ἐν σιγῇ πανευγλώττω! ... Σύνεσιν ποῖαν και σκέψιν και πόσην ἀγάπην ἐκφράζει! Σπάνιον ὄψος ψυχῆς εἰς αὐτὴν τίς ὄρων δὲν εἰλάζει; ... Ποῖα ψυχὴ! ἀφωσίωσις ὄλη και ἔρως και πίστις! Εἰκόσιν ἐτη προσμένει τὸν ὄμιον ὄμιον φίλη! ... Εἰκόσιν ἐτη πρὸς χάριν αὐτοῦ ὑποφέρει μυρία... Εἰκόσιν ἐτη ἂν ξῆ ἢ δὲν ξῆ ἔρωτά και προσμένει.

(*) Ἐκ τῶν ἐν τοῖς Ὀμηρικοῖς ἐπέσι παραστάσεων τῆς Πηνελόπης, εἰς τὸν γλύπτου Δρῶση ὑπὸ στενοτάτου φίλου του ὑποδείχθεισαν και ἐρμηνευσθεῖσαν, ἐμπνευσθεῖς ὁ ἔχομα οὗτος καλλιτέχνης τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑλλάδος ἔπλασε τὴν Πηνελόπην του ὁτιος ἀριστοτέχνημα σπάνιον εἰς τὸ εἶδος του.

Πάντοτε, ναί, προσδοκᾷ ἄνακτ' ἄνασσα, μέγαν, μεγάλη, Ἡ ἦρώϊς τῆς καρδίας τὸν ἦρωα τῆς διανοίας, Μόνην τὸν μόνον, δι' ὃν ἐπὶ Γῆς ἡ καρδία τῆς πάλλει! Ἀθανασίας ἀξία τὸν ἄξιον ἀθανασίας! Ὑπὸ γυναικας τοσαύτας τὸν ὑπέροχον ἄνδρα, Τόσων ἀνδρῶν καθυπέροχον, κρείττον' ἀνδρῶν τόσων [ἄλλων!]

Ὡ Ἀχαιοί! σᾶς λυπεῖ τῆς ἀπίστου τὸ ἔργον Ἑλλῆς; Δὲν ἐξαγνίζει λαμπρῶς ἡ περίφρων αὐτὸ Πηνελόπη;

Ἄγαλμα εἶν' ἐκ μαρμάρου και ἐμψυχον ἄρά γε πλάσμα Ὅπερ ἐνώπιον ἔχω τοσαῦτα ὄμοι' ἐρμηνεύον! Ὅμοιος! εἰς τοῦ Φειδίου ἀπόγονος γνήσιος οὐκ ἔνθεν και μετ' αἰῶνας λοιπὸν συλληροῦ σου τὸ ἔργον; Ὁ ποιητὴς μεταδίδ' εἰς τὸν γλύπτην τὸ πνεῦμά του δλον Και διὰ σμίλης τὴν ἔλην αὐτοῖς ἐμψυχοὶ ὡς ὁ Πλάστης; Ὅνομα ἦρωος ἢ ἡμιθέου δὲν ἤρμοξεν ἄρα, Πάντη δὲν ἔπρεπεν ἀριστοτέχνης τοιοῦτος νὰ φέρῃ; Εὖγε! λαμπρῶ Ἀεωνίδα! ἀθάνατε, χαῖρέ μοι, Ἄδση! φ. Οἰκονομίδης

Ο ΕΛΛΗΝ ΕΝ ΤΗ ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΩ ΤΕΛΕΙ ΤΟΥ ΙΘ' ΑΙΩΝΟΣ

Πῶς καθήνευθεν ὁ Ἕλλην ἄπατρις, κοσμοπολίτης, ἄνα ἀρετῆς και ὕψους ταπεινῶφρον ὡς ἄλγης; ἔλησάνησεν ὁ τάλας τί μεγάλην ἱστορίαν, εἰς αὐτὸν ἐνεπιστάθη ἡ Ἑλλάς κληρονομίαν! ἢ ἰδοῦσαν αἰῶνας, ἐσθδῆθησαν οἱ χρόνοι, καὶ οἱ λαοὶ τῆς ὑψηλοῦ ἔκλινον ἐμπρὸς τῆς γόνου. Δυσχελεστὴς δουλεῖα δὲν ἐρρύπανε σελίδα ἐξ αὐτῆς εὐλαβουμένη τὴν ὠραίαν μας Πατρίδα· Τὴν γεννήσαντο τὸ πάλαι τὰς μεγάλας εὐφύας, αἵτινες ἔθεσαν βάσεις καὶ ὀρισμοὺς φιλοσοφίας! Οἱ δ' ἀπόγονοι ἐκείνων ἀσεβεῖς πρὸς σὲ πατρίς μου πράττειν ἔργα ἀετρεκίμων!

Ποῦ ὁ Ἕλλην τῆς δουλείας πῶν παρφημένων χρόνων; ὃ τὰ πάντα καταλείψας χάριν τῆς πατρίδος μόνον, και τρυφᾶς και ἀπολαύσεως ἐνεδύθη μαυρὸν ῥάσον, εἰς τοὺς δορυκλήτορας του ἰσχυρὰ βέλη προτάσων ἔσωσε τὸν ἔθνησιν μας και τὴν γλώσσαν τῶν Ἀγγέλων, ἦτις ἐλαμψεν εἰς ὄρη, εἰς ὄρουμους και ὑπερείας; Ποῦ τὰ γνήσια σου τέκνα; τὴν τρισένδοξον χορείαν ἀπαρτίζοντα εἰς ὄρη τὴν θεὰν ἔλευθερίαν ἔφαλλον και ὀπηρετοῦν, και προέτασσαν τὰ στήθη, και ἐσπάρασσαν καὶ ἐνίκων τῶν Ἀγαριῶν τὰ πλήθη! Εἶχον πῶλον μόνον ἕνα, τὴν ἀνάστασιν τοῦ γένους καὶ ἔνδοξον ΕΙΚΟΣΙ ΕΝΑ!!!

Τέσσαρες σχεδὸν αἰῶνας δούλοι παρφηκωνόμενοι, ἐξηγέρθησαν ἄνδροι ἀγνωστοὶ λησμονημένοι οἱ πατέρες μας! και φλόγα ἤναψαν ἔλευθερίας, ἦτις ἐλαμψεν εἰς ὄρη, εἰς ὄρουμους και ὑπερείας; Εἰς τὸ θεάτρον τοῦ δρόμου ἐπαίξαν τὸ μέγα δράμα ἕπερ εἰς τοὺς δύο πόλους ἀναφάνη νέον χάριμα! ... Πῶς εἰς ἀγγραμμάτους τότε και ἀγεύστους ἱστορίας, ἐνεφώλευον ἰδέαι ὑψηλαὶ ἔλευθερίας; ἦλπιζον εἰς τὸν Θεὸν των και ἠγάπων τὴν πατρίδα, και τὴν Πίστιν εἰς τὸν εἶχον τότε εἰς τὰ ἔργα των κρηπίδα! Ἄλλ' ἡμεῖς οἱ ἔγγονοι των ταπεινοὶ, ἄδοξοι ζῶμεν τὴν ζωὴν ἀργυρωμένων!

Ἀνεβλάστησαν αἱ δάφναι, ἐπανέκαμψαν αἱ Μοῦσαι· πάλιν εἰς τὸν Ἑλαίωνα, τὴν δουλείαν πρὶν φυγοῦσαι ἔφυγον τὰ μαῦρα νέφη και ἀνέτειλεν εὐδία, και ἀνέλαμψεν ἡ πάλαι ἐπιστήμη και Παιδεία! Ἀρχοντες και νομοθέται ἐπιστήμονες, ἰδῶνουν τῆς πατρίδος τὴν ὀλάδα, πλην ἀντὶ νὰ τὴν κρατύνουν τὴν βυθίζουσιν εἰς χρέη και θὰ τὴν καταποντίσσουν, μαῦρα κύματι τῆς ὄλης θὰ τὴν κατακρηματίσσουν!

Πλὴν δὲν πταίουσι καὶ ἐκεῖνοι· πάντες ὄμιον ὄμιον εἶναι —τοῦτο λέγ' ἐν ἀληθείᾳ— και ἀρχόμενοι καὶ ἡγήται Ἐχομεν ψυχρὰν καρδίαν· τὰ συμφέροντα Πιστῆς και συμφέρον τὴν Θεοσεβείαν! Ἐν Ἀθήναϊ, κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1895. Ἰωάν. Μπράβος Ἀθηναῖος

Η ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ ΛΕΥΚΗ

Ἵπρηγε ποτὲ Λευκή, εἰς βύακα πλησίον Μὲ κλάδων ἀφθονίαν, και με κορμὸν παχύν, Ὅπου ἀὴρ ὀλίγον τὸ φύλλωμά τῆς σεῖων Ὡς δάσους σειομένου ἐποῖει ταραχὴν.

Ἐκτείνουσα τὰς ρίζας εἰς ὕδωρ γῆν παχείαν Ἡ ἀλαζῶνα Λευκὴν, ἐκείνη τῆ ἡμέρᾳ Εἰς τ' οὐρανοῦ τὸν θόλον μ' ἀνάπτειν ταχείαν Προυχώρει νὰ ἐγγίσῃ με θάρρος κορυφὴν.

—« Ἡ βασιλεῖς τῶν δένδρων εἶμαι ἐγὼ και μόνη Προσδλέπουσα τὰ δάση, ἔλεγεν ἡ μωρὰ Μὴ ἀναλογοῦσθεσά τὸ ὅτι ταπεινῶνει Τὸ γαῦρος ὑψωθέντα τοῦ Θεοῦ ἢ ἀρά».

Πλὴν δὲν παρήλθε χρόνος πολὺς, καὶ ἡ ἀτμοσφαῖρα Αἰφῆνης συνοφρουοῦται, ἀστράπτει ὁ οὐρανὸς Τὴν ἀλαζῶνα Λευκὴν, ἐκείνη τῆ ἡμέρᾳ Κτυπήσας μεταβάλλει εἰς τέφραν, κεραυνός. Ἄνδρος Γ. Α. Καρυστινιάκης

Η ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΛΩΣΗ

Θεὲ μου μιὰ χάριν 'ς τὸ κόσμον μεγάλην Θερμῶς ἐποθοῦσα νὰ ἔχω 'πὸ σενα! Αὐτὸ τὸ μεγάλο καλὸ ἐπεθύμουν Νὰ βλέπω τὸ κάλλος τῶν ἔργων Σου πάντα! Νὰ ἔχω τὴν χάριν νὰ βλέπω τὴν χάριν Ποῦ ἔχουν τὰ ἔργα πολὺ τὰ δικά Σου! Νὰ ἔχω νὰ βλέπω ὠραῖόν Σου πλάσμα Ὁραῖαν σου κόρην θερμῶς νὰ λατρεύω.

Μαγεύει, θεὲ μου, τὸ κάλλος ποῦ ἔχουν Τοσαῦτά Σου ἔργα και κόραι 'ς τὸν κόσμον Και πρέπει ἀγάπῃ 'ς αὐτάς και λατρεία Γιατὶ και ἡ φύσις αὐτάς ἀγαπᾷ. Ἄν δὲν τὰς ἠγάπα δὲν θὰ 'σαν ὠρατα. Γιατὶ ποῦ θὰ εἶχον 'ς τὸ βλέμμα ἐκεῖνο Τὴν χάριν ποῦ μόνη ἡ φύσις τὴν δίδει.

Κ' ἀναίσθητος μόνον, τυφλὸς θε νὰ ἦμην Ἐὰν δὲν ἠγάπων, ἂν δὲν ἐσεβόμην. Τὸ ἔεχον ἔργον, τὸ ἀριστον πλάσμα. Και φαίνεται ὅτι τὸν τόπον ἐτοῦτον Πολὺ ἀγαπᾷς, πολὺ ἠνθρώθησθαι Γιατὶ πολὺ βλέπω παντοῦ τὸ ὠρατον Πολὺ νὰ 'ν ὠρατον, τ' ὠρατόν Σου φύλλον.

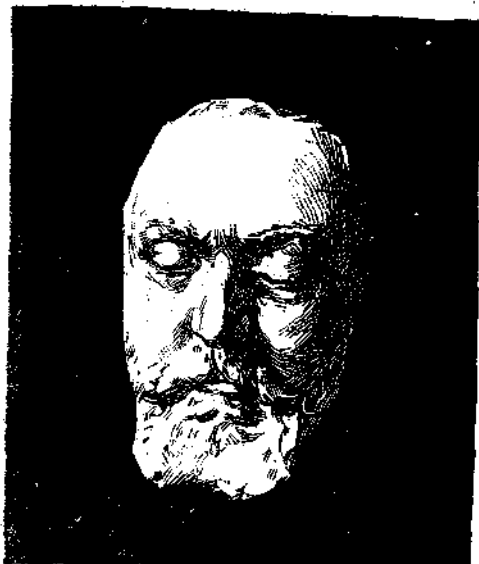
Μ' εὐγένειαν κάλλος θερμὸν, ἀνθισμένο Σὰν ρόδον Μαῖου, λεπτὸν ὡς ἐκεῖνο Λευκὸν, γλυκὺ κάλλος, ὡς εἶναι 'ς τὸ ἔαρ Αὐγὴ μυρισμένη, μ' ὀλόλευκον ὄσπιν. Αὐγὴ καὶ ὠραιότης μεγάλο εἶν' ἄσμα Ποῦ ψάλλει ἡ Πλάσις 'ς τὸν Πλάστην τὸν Μέγαν! ΦΚδς Α. Ν.

ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΕΠΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ἦδὼν ἐρχόμεθα εἰς τὰ προσωπεῖα δύο ἐπι διαπρεπῶν ἀνδρῶν τῆς μεγάλης τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους ἱστορίας, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἡμετέρας ταύτης πινακοθήκης.

Ἐν ἀντιθέσει παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος ἔρχεται τὸ προσωπεῖον τοῦ Ναπολέοντος τοῦ

Καὶ τέλος ὁ Γ α μ β έ τ α ς ! ὅστις προβάλλει καὶ νῦν πρὸ ἡμῶν, ἀκριβῶς οἷος ἦτο περὶ τὸ τέλος τῆς ἐν τῇ γῆ ἐξελίξεώς του, ὅποταν μεταβαίῃ πρὸς καλλιτέραν ἰσὺς ζωῆν, ἦτο ἐπι κατελιπμένος ὑπὸ πλείστων φροντίδων διὰ τὴν τύχην καὶ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος, ἥτις τόσα τῷ ὀφείλει.

Ἄρθ. 13. Ναπολέον ὁ Γ΄.

Ἄρθ. 13. Ὁ Γαμβέτας.

Γ΄, ὅπερ ἐλήφθη ἐν Chislehurst ἐν ἡμέραις θλιβεραῖς καὶ ἐδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὑπόδειγμα τῆς τῶσφ ἀληθοῦς δόξαι καὶ θλιβεραῖς καὶ αἰώνιου παραδόσεως, ὅτι οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ μεταβλητότερον, ὅσον ὁ τροχὸς τῆς τύχης. Τὸ ἀντικείμενον δὲ τοῦτο ὁποῖα βαθείας μελέτης προξένον γίνεται ἡμῖν, ἀφοῦ τόσον ἐναργῶς ἀντιπροσωπεύει τὴν ἀπελπισίαν τῆς πεπτωκυίας ταύτης μεγαλειότητος. Εἶναι δὲ πιστότατον ἀποτύπωμα τῆς φυσιογνωμίας τοῦ ἀνδρός ἐκείνου, ὅστις πεπρωμένως διτύχωνε τὰς τύχας τῶσφ λαῶν καὶ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον.

Ὁ Μέγας Γαμβέτας ὑπῆρξεν, ὡς γνωστὸν, ὁ ὁδηγὸς τοῦ γενναίου φρονος ἐκείνου ἔθνους, ὅπερ γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ καὶ μετὰ θάνατον τὰς πολυτίμους ἐκδουλεύσεις τῶν ἀφοσιωμένων τέκνων του. Καὶ διὰ τούτου κλείομεν τὴν ἐπι ἀτελῆ δυστυχῶς καὶ ὑπὸ τόσον καλοῦς οἰωνοῦς διὰ τὸ μέλλον τῆς ἱστορίας ἀρξαμένην πινακοθήκην ταύτην τοῦ Πανθέου τῶν διαπρεπῶν τῆς ὑψηλίου μας ἀνδρῶν.

Φ. Πρίντζης

15 C. FAURE ET H. DE GRAFFIGNY 15

Αἱ Παραδόσεις Περιπέτειαι Ἐνός Ρώσσου Σοφοῦ

Μετὰ 300 καλλιτεχνικῶν εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ Κατὰ μετάφρασιν Φ. ΠΡΙΝΤΖΗ

(Συνέχεια, ἴδὲ προηγουμ. φύλλον).

— Ὅστε, φρονεῖτε κ. Γοντράν, ἠρώτησε τότε ὁ Φρικουλέ, ὅπως καταστήσῃ τὴν κωμῶδιαν ταύτην ἐπι ἐπίσημον, ὅτι τὰ ἰργαλεῖον αὐτὸ θ' ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς προσδοκίας σας ;
— Πῶς ; ἀνέκραξεν ὁ Φλαμμερόν μετ' ἀπορίας, δηλ. διὰ μίσην τούτου ἐπιφορτίσμαι νὰ σὰς προδηλώσω, ἕνα μῆνα τοῦλάχιστον πρότερον, τὴν παραχρῆν τῶν ἰσχυτέρω στρωμάτων

τῆς γῆς καὶ νὰ σὰς προείπω τὴν προσεχῆ ἐκρήξιν τοῦ Κοτοπάξην.

— Σὰς συγχαιρῶ, φίλε μου, ἀπεκρίθη αὐτῷ μειδιών ὁ μηχανικός.

Ὁ δὲ Ὀσιπῶφ, παρατηρήσας εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις ὅσον τινα εἰρωνείας, ἔρριψε τῷ Φρικουλέ ἀπειλητικὸν τι βλέμμα καὶ τῷ λέγει μετὰ δριμύτητος

— Μήπως, κύριε, τολμάτε νὰ θέσητε εἰς ἀμφιβολίαν τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἰργασίων ;

Ὅπως δ' ὀψώσας τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν ;
— Ὡ, ποσῶς, ποσῶς, κύριε, ἀπήντησεν ἀμέσως, ἀλλ' ἡ ἐπιστήμη τοῦ φίλου μὲ φέρει εἰς βαθυτάτην ἐκπληξιν.

Ὁ δὲ πρῶτον διπλωμάτης, ὅστις ἐφοβήθη μήτοι αἰ εἰρωνικαὶ αὐτὰ δηλώσεις τοῦ Φρικουλέ διεγείρουν ἐπι μᾶλλον τὴν προσοχὴν τοῦ γέροντος

— Ἦδῃ, κ. Ὀσιπῶφ, εἶπε ὑποκλινόμενος, δὲν μοι ὑπολείπεται ἢ νὰ σὰς ἀφήσω.

Ὁ γέροντ καὶ ἡ θυγάτηρ ἔμειναν κεινηῶτες.
— Πῶς ; ἀναχωρεῖτε ; εἶπον.

— Διάβολο ! δὲν πρέπει νὰ φύγω πρὸ ὑμῶν διὰ νὰ κάμω τὰς ἀναγκαῖας παρατηρήσεις διὰ τοῦ σειμογράφου μου ἐπι τῆς κορυφῆς τοῦ Κοτοπάξην ; ἄλλως τε πρέπει πρὸ ἐνός μηνὸς νὰ συγκεντρώσω ἐκεῖ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται μετὰ τοῦ προσωπικοῦ, ὅπερ θὰ μεταφέρῃ τὰ ὕλικά αὐτόθι.

— Ἄ ! καί, ἀπήντησεν ὁ γέροντ, περιβάλλων διὰ συμπαιθοῦς βλέμματος τὸν νέον ... Τί πολυτίμος συνεργάτης ! ... περὶ πάντων προνοεῖ ... ἔχετε δικαίον ...

Καὶ μετ' ὀλίγον, ἀποτεινόμενος τῷ Φρικουλέ.
— Σεῖς οὐδέποτε θὰ ἐφαντάζεσθε τοιοῦτόν τι, τῷ λέγει.

— Ναί, τὸ ὁμολογῶ, ἀπήντησεν ὁ Φρικουλέ, κλίνας ταπεινῶς τὴν κεφαλὴν.

Αἰφνης ὁμοῦ ὁ γέροντ πλησιάζων εἰς τὸ οὖς τοῦ Γοντράν.
— Δὲν θὰ ἦτο προτιμότερον, τῷ λέγει, νὰ σταίλωμεν αὐτὸν τὸν φίλον σας ἐκεῖ ;

Ἡ Σελήνη μειδίωσα ἐπλησίασε πλησιέστερον.
— Πραγματικῶς, ἐπεῖπεν, θὰ ἦτο λαμπρὰ ἰδέα.

Ἐν ταύτῳ δὲ ἀπέτεινε καὶ ἰδιαίτερον παράκλησιν τῷ Φρικουλέ, ἐπι τούτῳ.

— Εὐχαριστῶ, ἐγὼ εἶμαι ἕτοιμος νὰ πράξω ὅ,τι μὲ διατάξῃ ὁ Γοντράν, ἀπήντησεν οὗτος.

— Ὅστι ; ἠρώτησεν ἡ Σελήνη τὸν κόμητα.

— Ὁ Φρικουλέ θὰ μείνῃ ἐδῶ νὰ βοηθήσῃ τὸν πατέρα σας ἀπήντησεν οὗτος, καὶ ἐγὼ θ' ἀναχωρήσω μεθαύριον. Αὐτὸς εἶναι μηχανικός καὶ εἶναι χρήσιμος ἐδῶ.

Ὁ γέροντ συγκατένευσε διὰ κινήσεως τῆς κεφαλῆς.
— Ἄλλως τε, προσέθηκεν ὁ Γοντράν, γνωρίζω κάλλιον παντὸς τὴν χρῆσιν τοῦ μηχανήματος τούτου, ὅπερ ἐγὼ κατασκευάσα καὶ οὐδεὶς ἄλλος θὰ δυνήθῃ νὰ ἐξαγάγῃ σαφῆ καὶ ὠρισμένα πορίσματα.

Διὰ νεύματος τότε ἐκάλεσε παρ' ἑαυτῷ τὴν Σελήνην.
— Πράττω τοῦτο, τῷ λέγει, πρὸς τὸ συμφέρον ἀμφοτέρων. Φοβούμαι νὰ εὐρεθῶ μόνος ἀντιμέτωπος πρὸς τὸν πατέρα σας. Θὰ διακινδυνεύσω τὸ πᾶν ἐδῶ, ἐνῷ μακρὰν θὰ ὑποφέρωμεν ἀμφοτέροι, ἀλλὰ θὰ κερδίσωμεν διπλάσιως. Ἐχω δικαίον, Σελήνη ;

Ἐλαφρὸν μειδίωμα ἐνεθάρρυνε τὴν θλιβεράν ὄψιν τῆς νεανίδος.

— Ἴσως ἔχετε δικαίον, ἐμορμύρισεν αὐτῇ, ἀλλ' εἶναι πολλὸ λυπηρὸν, ὅτι εἰσθε ψιυθῆς ἐπιστήμων.

Καὶ βαθύς στεναγμὸς διεξέφυγε τῶν ὠραίων χειλέων τῆς.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Ὀσιπῶφ στραφόμενος πρὸς τὸν κόμητα

— Καὶ πότε σκοπεύετε ν' ἀναχωρήσητε ; τῷ λέγει.

— Πρέπει ν' ἀπέλθω μεθαύριον τὴν πρῶταν, ὅτι ἀναχωρεῖ ἀμερικανικὸν τι πλοῖον ἐκ Χάρβης.

— Τόσον ταχέως ! ἀνεφώνησεν ἡ Σελήνη.

— Μετὰ 15 ἡμέρας θὰ εἶμαι εἰς Κόλον, θὰ διέλθω τὸν Ἴσθμὸν τοῦ Παναμᾶ αἰδροδρομικῶς καὶ θὰ ἐπιβιβάσθῃ ἐπι ἑτέρου ἀτμοπλοίου εἰς τὸν ἄλλον κόλπον διὰ νὰ μεταβῶ εἰς τὸ Κουαγιακουίλ. Ἐντιῦθεν δὲ ἔππου θὰ διευθυνθῶ εἰς τὸ Κουίτο, ἐνθα θὰ διοργανώσω τὴν ἐκδρομὴν πρὸς μεταφορὰν τῶν ὕλικῶν. Τὴν πρῶτην Φεβρουαρίου προσερχοῦς θὰ εἶμαι εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Κοτοπάξην, θὰ δοκιμάσω τὸν σειμογράφον καὶ ἀπὸ τοῦ Κουαγιακουίλ θὰ σὰς πληροφωρῶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παρατηρήσεών μου.

— Ἀκριβῶς, ἐπεῖπεν ὁ Ὀσιπῶφ.

— Ἄν ὁ Μαρτινίξ Καμπαδόρας δὲν ἠπατήθῃ εἰς τοὺς ὑπολογισμοὺς του, προσέθηκεν ὁ Γοντράν καὶ προῖδω τὰ σημεῖα τῆς προσεχούσης ἐκρήξεως τοῦ Κοτοπάξην, καὶ σὰς εἰδοποιήσω, θὰ λάβητε ἀμέσως τὸ πρῶτον εἰς διαθέσιν σας ἀτμόπλοιον καὶ ἐν πλήρει ἀτμῷ διαπλέοντες τὸ ἀκρωτήριον Χόρν δύνασθε νὰ ἐλθῃτε εἰς Κουαγιακουίλ τὴν 1 Μαρτίου καὶ τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς θὰ δυνήθωμεν νὰ εὐρεθῶμεν πάντες εἰς τὸν κρατήρα τοῦ Κοτοπάξην.

— Ἐκτὸς ἀπεικταίου τινὸς βεβαίως, προσέθηκεν ὁ Φρικουλέ.

Ὁ Ὀσιπῶφ ἐκίνησε τοὺς ὤμους ἐξ ἀγανακτήσεως, καὶ μετ' ἐμφάσεως ἐπεῖπεν

— Καὶ προσθέτοντες 12 ἐπι ἡμέρας δι' ἀπάσας τὰς προπαρασκευὰς ἐκεῖσε, θὰ εἶμεθα 3 ἡμέρας πρὸ τῆς προρηθείσης ἐκρήξεως, ἕτοιμοι καθ' ὅλα, ὅπως ἐκσφινδονίσωμεν ἑαυτοὺς ἐν ταῖς ὑπεραστραῖς χώραις !

Ταῦτα λέγων, διὰ μεγαλοπρεποῦς κινήματος ὤψισε τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν, ὅμοιος πρὸς πολεμάρχην, δεικνύοντα τὰς χώρας, ἃς μέλλει νὰ κατακτήσῃ.

Ἡ δὲ Σελήνη ἐκλαίει γοερώς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄

Ὅπου ἐπι μᾶλλον ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Φαιδῶφ Σάργ εἶνε εἰς καταργήσεως.

Ἦτο ἡ 29 Ἰανουαρίου, δευτέρα ὥρα μετὰ μεσημβρίαν, ὅτι ἐν τῷ βασιλικῷ ξενοδοχείῳ τῆς Βριστῆς, περίλυποι ἐκάθηνον ἐν τῷ ἐστιατορίῳ, ὁ μὲν Ὀσιπῶφ καπνίζων μετὰ τοῦ μηχανικοῦ Φρικουλέ, ἡ δὲ θυγάτηρ του μετὰ πεπλανημένων βλέμματων προσβλέπουσα μακρὰν εἰς τὸ ἄχανές, πέραν τῆς θαλάσσης.

— Ἀκριβῶς παρήλθεν εἰς μὴν μετὰ τὴν ἀναχωρήσιν του, εἶπεν ἡ Σελήνη, στραφόμενη πρὸς τὸν πατέρα της.

— Ἀκριβῶς, ἀπεκρίθη ὁ γέροντ καὶ πρέπει σήμερον ἡ αὐριον οὕτως ἢ ἄλλως νὰ ἔχωμεν τηλεγράφημά του.

— Ἐπρεπε ὁμοῦ νὰ εἶχομεν ἤδη τοιοῦτον, ἐπεῖπεν ἡ Σελήνη.

— Ἐὰν παραδεχθῶμεν, ὅτι τὸ ταξιδεῖόν του ἐπιηκολούθησεν ἀνευ τινὸς κωλύματος, ὑπέλαβεν ὁ Φρικουλέ, ὁ Γοντράν μολὶς προχθὲς ἀπέκτετο ἐκεῖ. Λοιπὸν, ἂν προσθέσωμεν τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὰς σειμογραφικὰς παρατηρήσεις του, καὶ τὴν διαβίβασιν τοῦ τηλεγραφήματος, ἀπ' ἐκεῖ εἰς ἐδῶ, χωρὶς νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν οὐδὲ σιγμῆς ἀπώλειαν χρόνου, δὲν δύναμεθα νὰ λάβωμεν εἰδήσεις του πρὸ τῆς παρελεύσεως 48 ὥρῶν.

— 48 ὥρας ἀκόμη ; ἐμορμύρισεν ἡ Σελήνη, ἃ ! εἶναι πολὺ.

— Ἐκτὸς ἂν ὁ φίλος σας, ὁ θεὸς τῆς νεότητος, τοῦ δώσῃ πτέρυγας, προσέθηκεν ὁ Φρικουλέ.

Καὶ ἀποτεινόμενος τῷ σοφῷ γέροντι

— Τοῦλάχιστον εἶμεθα καθ' ὅλα ἕτοιμοι πρὸς ἀναχωρήσιν ; ἠρώτησεν.

— Ἀπὸ χθὲς τὸ ἐσπέρας τὰ πάντα εἶναι ἕτοιμα, ἀπήντησεν ὁ γέροντ, ἡ δὲ Μαρία — Σελήνη — διετάχθη ἀπὸ τῆς πραιίας νὰ εὐρίσκηται ἐν ἀτμῷ.

— Διάβολο ! πόσα χρήματα κατασπαταλῶνται, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Φρικουλέ. Δὲν ἦτο καλλίτερον διὰ τὸν Γοντράν νὰ ἐτοιμάζοντο 3% καὶ νὰ ἐξῆ μετὰ τῆς Σελήνης εὐτυχέστερος ἀνευ τῶν ἀπραγματοποιήτων ὀνειρῶν τοῦ γέροντος ; ... Τέλος, πιστεύω νὰ λείψῃ αὐτῇ ἡ κωμῶδια δι' ὅλους μετὰ

το τηλεγράφημα, το όποιον σήμερα ή αύριον θα έχωμεν και το όποιον κατά τα συμπεφωνημένα μετά του Γοντράν, ως τουλάχιστον τον έπεισα να παραδεχθῆ, θα λέγη, ότι ό σειμογράφος ούδέν αποτέλεσμα διδου και ότι ό Κοτοπάκης είναι ήφαισίτιος έσβεσμένος. Ο κ. Οσιπώφ θα άγανακτήσῃ κατά του Μαρτινέζ Καμπαδόρα και τέλος ό Γοντράν θα επιστρέψῃ να στεφανωθῆ την Σελήνην του και πρέπει ούτω να τιμηρῆθῆ δι' όσα μ' έκαμε να υποστῶ έως τώρα.

Αθήνας όμως ή Σελήνη ήγήρθη και τρέμουσα, είπε — Πάτερ, εἰς διανομῆς του τηλεγραφείου ήλθεν εἰς τό ξενοδοχείον.

Ο γέρον έγερθεῖς διηυθύνθη πρὸς τὴν θύραν ἀκροώμενος μετὰ περιεργείας.

Και πραγματικῶς μετ' ὀλίγον ὁ διανομῆς ἐφάνη πρὸ ταύτης, λέγων —

«Εν τηλεγράφῳ διὰ τὸν κ. Οσιπώφ.

Ο γέρον τὸ ἤρπασεν ἐκ τῶν χειρῶν του, τὸ ἀπεσφράγισε ἀνοπομόνως και διέτρεξε μετὰ σπουδῆς τὸ περιεχόμενον.

— Οὐρρά ! ἀνέκραξεν ἐξαλλος και τετραγαγμένος. Οὐρρά ! διὰ τὸν Κοτοπάξην, οὐρρά και διὰ τὸν Γοντράν!

Και μετὰ τοῦτο καταβληθείς ἐκ τῆς συγκινήσεως έπεσεν ἐντελῶς ὠχρὸς ἐπὶ τοῦ ἀνακλίντρου και σχεδὸν ἀνάισθητος.

Ο Φρικουλέ και ή Σελήνη παρετήρουν ἀλλήλους μετ' ἀπορίας.

— Η κακὴν εἶδησιν θὰ έλαβεν, είπε τότε ὁ μηχανικός ἢ πολὺ καλὴν και ὁ νοῦς του θὰ έσαλεύθη.

— Α ! πάτερ μου, πάτερ μου, ἐφώνησε τότε ή Σελήνη σπεύδουσα πρὸς αὐτόν.

Ο δὲ Φρικουλέ λαμβάνων τὰς χεῖράς του τὰς έτρεψε μετὰ τῶν ἰδίων του.

Μετ' ὀλίγον ὁ Οσιπώφ, κατόπιν πολλῶν περιποιήσεων ἀφῆκε βαθὴν ἀναστεναγμὸν και διήνοιξεν ὀλίγον τοὺς ὀφθαλμοὺς, μορμουρίζων —

Οὐρρά ! οὐρρά ! διὰ τὸν κ. Γοντράν και εἰσιώπησε.

— Περιεργον, εἰπέπεν ὁ Φρικουλέ, φοβοῦμαι μὴ έπαθε τὰς φρένας.

Ενῶ δὲ τὸν παρετήρουν κατὰ πρόσωπον, ὁ γέρον σοφὸς ἤγειρε τὴν κεφαλὴν και ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Φρικουλέ.

— Πήγαινε, τῷ λέγει ἡσύχως, εἰς τὸν λιμένα να εἰδοποιήσης τὸν πλοίαρχον τῆς Μαρίας — Σελήνης, ὅτι ἀναχωροῦμεν μετὰ δύο ὥρας.

Ο Φρικουλέ τότε λαμβάνων τὴν Σελήνην ἰδιαιτέρως —

— Ἀναμιθόλω, τῇ λέγει, ὁ πατήρ σας έπαθε.

Ο δὲ γέρον ἐγειρόμενος —

— Τί κάθεσθε ; τοῖς λέγει, τί κάθεσθε ; Ἐμπρός, Φρικουλέ, τρεῖς ταχέως, σὺ δὲ Σελήνη εἰτοιμάσθητι.

— Καλά, πάτερ, εἰτοιμαζόμεθα, ἀλλὰ δὴν μὰς εἰδείξατε τὸ τηλεγράφημα, ἀπήντησεν αὐτῇ μετ' ἀπορίας.

— Α, ναί, έχετε δίκαιον, να, ἰδοῦ, ἀναγνώσατε, τοῖς λέγει, παραδίδων τῇ θυγατρὶ του τὸ τηλεγράφημα, ὅπερ εἶχε κρύψει ἐντός του θυλακίου του.

Η Σελήνη ἀμέσως ἀνέγνωσε —

«Πρόβησις Μαρτινέζ Καμπαδόρα ἀκριβεστάτη. Ο σειμογράφος δεικνύει προσεχῆ ἐκρηξιν. Ἀναχωρήσατε ἀνευ ἀναβολῆς. Τυγαίωφ Φλαμμερμόν».

Η Σελήνη έστη ἀρῶνος ἐκ συγκινήσεως, ὁ δὲ Φρικουλέ ἀκίνητος ὡς κεραυνόπληκτος.

— Τί κάθεσθε; λοιπόν, τί κάθεσθε; ὡς ἀγάματα, ἐξηκολούθησεν ὁ γέρον.

Ο Φρικουλέ συνερχόμενος, έσφιγγε τοὺς ἰδόντας ἐξ ἀγανακτήσεως και λύσεως, εἶτα δὲ λαμβάνων μηχανικῶς τὸν πῖλον του —

— Ἰδοῦ, κ. Οσιπώφ, τρέχω ἀμέσως, είπεν, και ἐξῆλθεν έσπευσμένως.

— Μετὰ δεκαπέντε ἡμέρας, πνέοντος οὐρίου ἀνέμου, τὸ

ἀτμόπλοιον ἀφικνεῖτο αἰσίως εἰς Ἀσπινβάλ. Ἐπιβιβαθέντες δ' ἀμέσως ἐπὶ τοῦ σιδηροδρόμου τοῦ Παναμά μετηνέβησαν εἰς τὸ ἔτερον μέρος τοῦ Ἰσθμοῦ, ὅπου ἐπιβάντες ἐπὶ ἐπιπέδου πλοίου ἀνεχώρησαν διὰ τὸ Esmeraldas. Ἐκείθεν δ' ἐπιβιβαθέντες ἐπὶ ἄλλου σκάφους διηυθύνθησαν εἰς τὸ Κουίτε, εἰς τὴν πλησιεστέρην πρὸς τὸν Κοτοπάξην παραλίαν.

Τῇ δὲ 24 Φεβρουαρίου, περὶ τὴν ὀγδόην ὥραν τῆς νυκτός, ἐνῶ ὁ Φρικουλέ ἐκάπιζε σύννοος τὸ σιγάρον του ἐπὶ τοῦ καταστρώματος και ή Σελήνη μετὰ τοῦ πατρός τῆς εἶχον κατέλθει ἐν τῷ πλοίῳ, ζωηρὰ λάμψις ἐφώτισεν αἰφνιδίως τὸν ὀρίζοντα, ὡσεὶ να ἐκαίετο ἄπας ἐκεῖνος ὁ οὐρανὸς χῶρος.

Ἐπὶ ἐν δευτερόλεπτον τὸ πᾶν ἐφαινετο πορφυροῦν, οὐρανὸς και θάλασσα, και αὐτὸ δὲ τὸ πλοιον ἰνόμιζε τις βεθαμμένον δι' αἵματος. Μετὰ τοῦτο ή λάμψις ἠφανίσθη και τὸ πᾶν μετεβλήθη εἰς σκότος βαθύτατον.

Ο Φρικουλέ ήγήρθη ἀμέσως ἐντρομος και έτρεξε να κάλῃσῃ τὸν γέροντα. Οὗτος δὲ συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς θυγατρὸς του και τοῦ πλοίαρχου ἀνήρχοντο ἐν ταύτῳ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

— Τί εἶναι ; τί συνέβη ; ἠρώτα ὁ Οσιπώφ.

— Ἐκεῖ πέραν, ὑπέλαθεν ὁ μηχανικός, ὁ ὀρίζων ἐλαμψε καταπληκτικῶς και φῶς ζωηρὸν διεχύθη ἀπανταχοῦ.

Ενῶ δὲ ταῦτα έλεγε ἀνήκουστος φοβερὸς κρότος ἠκούσθη αἰφνιδίως, ὁμοιος πρὸς ἐκτυροκρότησιν ἐκατόν αυστοχιῶν πυροβόλων, εἶτα δὲ τρικυμία κατέλαβε τὴν θάλασσαν, ἀνεγείρουσα τὸ πλοιον και καταδιβάζουσα αὐτὸ μετὰ προφανοῦς κινδύνου καταποντισμοῦ.

Ο δ' οὐρανὸς καθάριος και σπινθηροβόλων εἰδείκνυτο παράδοχος, ἡσυχος και γαληνιώτατος.

Μετ' ὀλίγον δὲ καταπεσόντος τοῦ ἀνέμου και τῆς τρικυμίας, ή θάλασσα ἐγένετο ἡρεμωτάτη και τὸ πλοιον οὕτω ἐδυνάθη να ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του.

Ο Οσιπώφ ἐν ὄλῃ τῇ ψυχραιμίᾳ του παρετήρει μετὰ προσοχῆς, τὰ πάντα ἐξετάζων, οἱ δὲ λοιποὶ κατατετρομαγμένοι έσταντο ἀκίνητοι ὡς ἀγάματα.

— Ἠφαιστειώδης ἐκρηξίς, ἐμορμούρισεν τέλος ὁ Φρικουλέ.

— Ο Κοτοπάξης ! εἰπέπεν ὁ Οσιπώφ.

Η Σελήνη μόλις ἀκούσασα τὴν λέξιν ταύτην έτρεξεν ἀμέσως εἰς τὸν πατέρα της και τὸν ἐνηγκαλίσθη.

— Τί εἶπατε ; τί εἶπατε πάτερ ; τῷ λέγει.

— Νά, λέγω, ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ Φρικουλέ εἶναι ἀκριβεῖς, ὅτι δηλ. ή λάμψις και ὁ κρότος προῆλθεν ἐξ ἐκρηξέως τοῦ Κοτοπάξην, ὅστις μόλις ἐκατοντάδων τινων χιλιομέτρων ἀπέχει ἐντεῦθεν.

(Ἐπεται συνέχεια)

BIBLIOGRAPHIA MALADIES DU SANG PAR C. P. DELYANIS (Professeur à la Faculté de Médecine d'Athènes)

Μεταξὺ τῶν ἀρίστων νοσογραφικῶν συγγραμμάτων τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων καταλέγεται ὁμολογουμένως τὸ ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Α. Maloine και ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Bernheim και Laurent ἐκδιδόμενον ἐν Παρισίοις « Traité pratique de Médecine clinique et thérapeutique. » Ἐν τῷ τετάρτῳ τόμῳ αὐτοῦ περιλαμβάνεται μακρὰ περὶ νόσων τοῦ αἵματος πραγματεία τοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ διακριμένου καθηγητοῦ τῆς ἰατρικῆς Κλινικῆς κ. Κ. Δεληγιάννη.

Ὅσηδήποτε και ἂν ἢ ἡ ἐπιστημονικὴ μετριοφροσύνη τοῦ ἑλληνοσ καθηγητοῦ, ὅσον και ἂν ἀνήκῃ εἰς τὴν χορείαν τῶν

ἐπιστημόνων τῶν διὰ χρόνου μακροῦ τὰ πράγματα βασιζόντων και μετ' ἐπιεικῶς βασιάνους τὰ ἔργα αὐτῶν δημοσιουόντων, ἐκφανῆς και ἀρίθμηλον παντὶ και ἀτελέστατα γινώσκοντι τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἰατρικῆς ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετηρίδας τὸ ἐπιφανῆς μέρος ὅπερ κατέχει οὗτος ἐν τῇ συγχρόνῳ ἑλληνικῇ ἐπιστῆμῃ. Ἐν ἐποχῇ ἐτι καθ' ἣν ἐδίδοσεν ἡ ἀπλή κλινικὴ παρατήρησις μετὰ τῆς ἀδρομεροῦς ἐριούνης τῶν ἀνατομικῶν ἀλλοιώσεων ὁ ἑλληνας καθηγητῆς μετ' ἐμβριθείας διέτριβε περὶ τὰς ἐνδοτέρας ἐν ταῖς νόσοις ἀνατομικᾶς ἀλλοιώσεις εἰς ἀκαταπονήτους ὑποβαλλόμενος μικροσκοπικᾶς ἐρεύνας και εἰς τὸν νέον ἥλιος ἤρξατο ἐπιτέλλων ἐπὶ τοῦ ἰατρικοῦ στερεώματος, ἡ μικροβιολογία, ἐπὶ και κορυφαῖοι ἄνδρες ἐδιδόσαντο και εἰς αὐτὰ τὰ προφανῆ, και ἐλάχιστοι τῶν ἐν ταῖς ἐπιφανεστάταις ἰατρικαῖς σχολαῖς τῆς ἐσπερίας καθηγητῶν ἀπετόλμων να ἀναφέρωσιν ἀπλῶς ἐν ταῖς παραδόσεσιν αὐτῶν τὰς νέας ἀποκαλύψεις, ὁ κ. Κ. Δεληγιάννης παρακολουθῶν ἀνα πᾶν βῆμα τὴν τῆς ἐπιστήμης πρόοδον, προητοιμασμένος ὡς ὀλίγοι εἰς ἀποδοχὴν τῶν νέων ἀληθειῶν, οὐ μόνον ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος παρ' ἡμῖν ἐισσηγῆς τῆς μικροβιολογίας, ἀλλὰ και πρῶτος αὐτῆς καλλιεργητῆς παρ' ἡμῖν. Ἐν τοῖς πρώτοις διατρίβασιν περὶ τὴν μικροβιολογικὴν μελέτην τοῦ κοιλιακοῦ τύφου, τῶν ἐλλειογενῶν πυρετῶν, τῆς ἰλαρῆς, τῆς γρίπης και ἄλλων παρασιτικῶν νόσων σπουδαίας προσήγαγε μακροβιολογικᾶς συμβολὰς. Περὶ τὰς ἐρεύνας ταύτας διατρίβων πλήρης ἴδριε παρὰ τὴν ἰατρικὴν κλινικὴν μικροβιολογικὴν ἐργαστήριον, προσιτὰς καθιστῶν τοῖς σπουδασταῖς τῆς ἰατρικῆς πᾶσας τὰς μικροβιολογικᾶς μεθόδους, τὰς στενωῶς συνδεδεμένας πρὸς τὴν κλινικὴν παρατήρησιν και τὴν ἰατρικὴν διαγνωστικὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ σπουδαιότατον συνέγραψε ἔργον περὶ ἰατρικῆς θεραπευτικῆς, ὅπερ και ὡς πρὸς τὴν καθόλου μεθόδον, τὴν ἐπιστημονικὴν ἀκρίβειαν, τὴν εὐρυτάτην γνώσιν τῶν νεωτάτων τῆς ἐπιστήμης ἀνακαλύψεων, τὴν λεπτομερῆ διατρίβην περὶ τὰς ἰνδείξεις τῆς χρήσεως τῶν φαρμάκων ἀμιλλᾶται πρὸς τὰ ἀρίστα τοῦ εἶδους τοῦτου ἐν Εὐρώπῃ συγγράμματα. Ἐτέρου νοσολογικοῦ ἐκτενοῦς συγγράμματος τὴν σπουδαιότητα ἐκαστὸς προμαρτυροῦσι και προωνίζονται τὰ λαμπρὰ αὐτοῦ κλινικὰ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ μαθήματα, ἐν οἷς τὰ θεωρητικώτατα και πρακτικώτατα τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν ἰατρικὴν κλινικὴν ζητημάτων μετ' ἴσης εὐχερείας και δεξιότητος ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν πραγματεύεται ἡ δὲ νῦν ἐν τῇ γαλλικῇ ταύτῃ νοσολογίᾳ περὶ νόσων τοῦ αἵματος πραγματεία αὐτοῦ δύναται να θεωρηθῆ ὡς μικρὰ δρᾶξ τῆς πλουσίας αὐτοῦ νοσογραφικῆς θησαυρίδας.

Ἡ ὄλη πραγματεία περιλαμβάνει πέντε κεφάλαια : 1 περὶ ὀλιγαϊμίας, τῆς κοινῆς ἀναιμίας, ἣν χαρακτηρίζει ἐλάττωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων, ὡς και τῆς αἰμοσφαιρίνης ; 2 περὶ χλωρώσεως συνισταμένης εἰς ἀλλοίωσιν τῶν διαστάσεων και τοῦ σχήματος τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων και ἐλάττωσιν τοῦ ἐν αὐτοῖς ποσοῦ τῆς αἰμοσφαιρίνης ἀνευ ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν ; 3 περὶ προέουσῃ κακοήθους ἀναιμίας, καθ' ἣν συμβαίνει παῦλα τῶν αἰμοποιητικῶν λειτουργιῶν, ἐξ οὗ προέουσα ἐλάττωσις τῶν ἐρυθρῶν αἰμοσφαιρίων ; 4 περὶ λευκαϊμίας, καθ' ἣν τὰ λευκὰ αἰμοσφαίρια αὐξοῦνται τὸν ἀριθμὸν και προσηλοῦσιν εἰς ἐκῦτα τὰ βασικά ἢ ὀξεία χρώματα τῆς ἀνιλίνης, παρομαρτεῖ δὲ ἐξόγκωσις τῶν αἰμοποιητικῶν ὀργάνων (σπληνός, λυμφατικῶν ἀδένων, μυελοῦ ὀστέων) ; 5 περὶ ψευδολευκαϊμίας, καθ' ἣν οἱ λυμφατικοὶ ἀδένες ἐξογκοῦνται ἀνευ αὐξήσεως τῶν λευκῶν αἰμοσφαιρίων. Εἰς ταύτην δὲ καταλέγει ὁ κ. Δεληγιάννης και τὸν πόνον τῶν Σπετσῶν, Ἵδρας, Παζῶν και Ἰθάκης.

Ἐν λεκτικῷ αὐστηρῶς ἐπιστημονικῷ, σαφῆ, ὁμαλῷ, ἀπερίττῳ, μετὰ σπανίας βραχυλογίας ἀποκλειούσης τὰς μακρὰς συζητήσεις, αἰεὶ δ' ἐχόμενης τοῦ ἀσφαλοῦς, ἐντεκμάρτου ἢ λίαν πιθανοῦ, μετὰ διατυπώσεων ἐξόχως ἀντικειμενικῶν, πραγματεύεται περὶ τῶν αἰτίων, τῶν ἀνατομικῶν ἀλλοιώσεων, τῶν συμπτωμάτων, τῆς διαγνώσεως και θε-

ραπείας τῶν νόσων τούτων, πανταχοῦ ἀμειώτως περὶ τὴν ζήτησιν τοῦ λόγου τῶν φαινομένων διατρίβων, πανταχοῦ τὸ πολὺπλοκον τῶν ζητημάτων, και περιπτώσεων μετὰ σπανίας εὐκρινείας και μεθόδου διευκρινίζων, πανταχοῦ ἐμπνεόμενος ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς ὑγιούς ἀμκ θεωρίας και τῆς λελογισμένης πρακτικότητος, ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ χαρακτηριζόντος τὸν ἀληθῆ ἀμα νοσογράφον και ἀληθῆ κλινικόν.

Διερχόμενος τις τὰς σελίδας ταύτας, τὰς μεθ' ὁσῆς ἐπιστήμης, τσαύτης σαφηνείας και χάριτος γεγραμμένας, μίαν μόνην αἰσθάνεται εὐκρινῆ λύπην ὅτι τοσοῦτον δεξιῶ καλὰμου τὰ πλεῖστα τῶν ἔργων διατελοῦσιν ἐτι ἀνέκδοτα, ἀπερ δημοσιευόμενα θὰ καταλίξωσι βεβίαιως τὸν συγγραφέα, ὡς πρὸς τὴν μεθόδον ἰδίαν τὴν ἀκριβολογίαν, τὴν βραχυπέειαν, τὸν ἐνδελεχῆ ἔρωτα τῆς ἀναζητήσεως τῶν αἰτίων, ἀνευ ἀναδρομῆς εἰς παρακεκινδυνευμένας ὑποθέσεις, μεταξὺ τῶν σπουδαιτέρων συγχρόνων νοσογράφων.

Ο ΒΙΣΜΑΡΚ ΙΔΙΩΤΗΣ

Μολονότι δὲν ἐχόρειε πολὺ ὁ Βίσμαρκ, ἐν τούτοις, ὡς φαίνεται δὲν ἠγνόει και ἐντελῶς τὴν μεθυστικὴν ταύτην διασκέδασιν.

Εἰς τὰς « Ἀναμνήσεις » τῆς Κερρέτ, τῆς ἀναγνώστριάς τῆς αὐτοκρατείας Εὐγενείας, ἀναφέρεται τὸ ἐξῆς τερπνὸν σχετικὸν ἀνέκδοτον.

« Ἐπ' εὐκαιρία ἐνὸς μεγάλου χοροῦ, ὅστις ἰδόθη εἰς τὸ Κερραμικὸν μοῖ ἤλθεν ἡ ἰδέα να δώσω μίαν ἀνοδοσμένην ἐκ ῥόδων εἰς τὸν Βίσμαρκ, ὅστις ἴτατο ὄρθιος, παρατηρῶν τοὺς χορευτὰς. Η προσφορά μου αὐτῇ τὸν ἠγάπησε να χορεύσῃ μαζί μου ἕνα βῆλ. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὁ Βίσμαρκ ἦτο τὸ ἀντιεμίμενον τῆς γενικῆς προσοχῆς. Ἐχόρειεσιν ἀμέμπτως και ὀλοὶ μετὰ μεγάλης ἐκπλήξεως παρετήρουν τὸν σοβαρὸν ἐκείνον ἄνδρα συστρεφόμενον ἐπιχαρίτως. Ὅταν με ὠδήγησεν εἰς τὴν θέσιν μου, ἀπέσπασεν ἐν ῥόδον ἐκ τῆς κομβιοδόχης του και μοῖ τὸ προσέφερε λέγων :

— Εὐαρεστηθῆτε, κυρία μου, να φυλάξητε αὐτὸ τὸ ῥόδον εἰς ἀνάμνησιν τοῦ τελευταίου βῆλ, τὸ ὅποιον ἐχόρειεσα μαζί σας και τὸ ὅποιον ποτὲ δὲν θὰ λησμονήσω ».

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

- 26. Αἶνιγμα Τὸ ἕνα μου μιᾶθεᾶ, τὸ ἄλλο μου ἀνούβλιον Τὸ ἕλον μου ἀκρωτήριον
27. Αἶνιγμα Δύο νῆσοι τῆς Ἑλλάδος ἀν ὀμοῦ ἀναγνωσθοῦν Ἐνα κάτοικον τῆς ἐσπερίας περσευθῆ ἀποτελοῦν.
28. Αἶνιγμα Ἐπὸ κυνῆρι ἀν κιασθῶ. Κι' ἀν ἀναγραμμετισθῶ, Ἀπὸ ζῶον φοβερόν, Πράγμα εἶμαι τρυφερόν
29. Αἶνιγμα Κάτοικος τοῦ οὐρανοῦ Ἄν τὴν ζῶνην του ἀφήτῃ, Κράτος τοῦ Ὀκεανοῦ, Ὡς θνητὸς θὰ κατοικήσῃ.
Γ. Κερρυστινάκης

Λύσεις τῶν ἐν τῷ φύλλῳ Αἰνεγμάτων.

15 Αἶνεγμα. Βάχος—Δένυσοσ.

*Ἐλυσαν αὐτό, οἱ κ.κ. Κ. Κωνσταντινίδης ἐκ Πειραιῶσ, Δ. Πετριτσόπουλοσ ἐκ Τριπόλεωσ, Ν. Λυμπερόπουλοσ ἐκ Πειραιῶσ, Σ. Δομτιανόσ ἐκ Σύρου καὶ Π. Σαρράφησ ἐκ Σμύρνησ.

16 Αἶνεγμα. Κάμιλοσ—Κάμηλοσ—Κάμιλοσ—Χαμηλόσ.

*Ἐλυσαν αὐτό, οἱ κ.κ. Π. Ν. Πλανανίτησ ἐκ Νεμεάσ, Γ. Α. Κωνσταντινίδησ ἐκ Πειραιῶσ, καὶ Π. Σαρράφησ ἐκ Σμύρνησ.

17 Αἶνεγμα. Πελαργόσ—(Πελ(α))—Ἄργωσ

*Ἐλυσαν αὐτό, οἱ κ.κ. Π. Ν. Πλανανίτησ ἐκ Νεμεάσ, Γ. Α. Κωνσταντινίδησ ἐκ Πειραιῶσ, Ν. Λυμπερόπουλοσ ἐκ Πειραιῶσ καὶ Π. Σαρράφησ ἐκ Σμύρνησ.

ΑΔΑΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

Λ. Ξ. Δαρδανέλλια. Ταχυδρομικῶσ σᾶσ ἐγράψαμεν καθ' ἕκαστα περὶ εἰκόνοσ σασ. Ἀναμένομεν ἀπάντησιν.— Σ. Κ. Κέρκυρα ν. Δελτάριον ἐλήφθη. «Αἰμιλίωσ» Ρουσσῶ εἶναι μεταπερασμένοσ.— Ν. Π. καὶ Δ. Φ. Χαλκίδα. Νέον συνδρομητὴν ἐνεγράψαμεν καὶ ἀποστέλαμεν φύλλα. Ταχυδρομικῶσ σᾶσ ἐγράψαμεν.—Κ. Σ. Καλάμασ. Συνέχεια ἐλήφθη* ἔχει καλῶσ, στείλατε συντόμωσ καὶ τὸ τέλος.— Ε. Φ. Κέρκυρα ν. Ἐπιστολή σασ ἐλήφθη. Νέοσ συνδρομητὴσ ἐνεγράφη. Φύλλα καὶ ἀποδείξεισ σᾶσ ἐστέλαμεν ταχυδρομικῶσ.— Σ. Κ. Κάιρο ν. Δελτάριον ἐλήφθη. Συνδρομητὴρια ἐνεγράφη* εὐχαριστοῦμεν. Γράφομεν.—Ι.Ι. Οὐγγουαρ. Ἐπιστολή ἐλήφθη. Ἰητούμενα φύλλα ἀποστέλασαν* προσεχῶσ γράφομεν.— Μ. Β. Αἰδίνι ο.ν. Δύνασοσ ν' ἀποστέλητέσ θρελιόμενα διὰ χρυσοῦ νομισματοσ ἐντόσ χαρτονίου συνεστήμενησ ἐπιστολήσ.— Δ.Κ. Τάντα ν. Ἐλυπήθημεν πολὺ διὰ μεγάλην οἰκονομίαν* φίλοσ ἦλθεν εἰσ ἀντάμωσίν μου* ἦδη ἀπουσιάζει ἐντεῦθεν* εὐχαριστοῦμεν πολὺ.— Κ. Σ. Καλάμασ. Ἐλήφθη καὶ τὸ τέλος* ἔχει καλῶσ.— Γ. Κ. Ἐνταῦθα. Ἐπιστολή μετὰ πονηματίου σασ ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ τὰς εὐμενεῖσ κρίσεισ σασ, ἃσ δὲν θὰ παραλείψωμεν ν' ἀνακοινώσωμεν τοῖσ ἐνδιαφερομένοισ. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἡμέτερον πονημάτιον θέλωμεν λάβει αὐτὸ σχετικῶσ ὑπ' ὄψιν πλὴν κατὰ τὰ κεκαυωσιαένα δέον νὰ διατελήτεσ συνδρομητὴσ τῆσ «Φύσεωσ». —Ι. Γ. Γ. Σπέρσασ. Ἐπιστολή μετὰ περιεχομένοων ἐλήφθη* ἔχει καλῶσ. Ἐκ τοῦ ἀπαγγελθέντοσ στείλατε μόνον τὸ ἐκλεκτότερον, διότι ἐνεκα πληθῶρασ ὅλησ δὲν δυνάμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν ὀλοκλήρον.— Ν. Β. Σύρον. Ἐπιστολή ἐλήφθη* ἔχει καλῶσ ἐγράψαμεν.

RESTAURANT DE LA COURONNE

Rue Esbekieh près le Cafe de la Bourse

LE CAIRE

TENU PAR: ARISTIDE DETORELLI

Cuisine Française. — Service prompt

PENSIONS PAR MOIS ET AU CACHET

REPAS COMPLET A 2 FRANCS

PRIX EXCEPTIONNELS POUR LES ARTISTES

(Les paiements se font d'avance par semaine ou par quinzaine)

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΦΥΣΕΩΣ»

Εἰδοποιοῦνται ὅσοι ἐκ τῶν συνδρομητῶν τῆσ «Φύσεωσ» φυλάττουσι τὴν σειράν τῶν φύλλων αὐτῆσ καὶ καταρτίζουσι τόμοουσ, ὡσ καὶ οἱ προμηθεύομενοι ἰτησίωσ ἐκ τῶν γραφαίων μασ ἱτοιμους τοιοῦτοουσ, ὅτι ἱτοιμασθέντων τῶν καλλυμμάτων καὶ τευχῶν τοῦ δου ἦδη λήξαντοσ ἔτουσ εὐρίσκονται ἐν τοῖσ γραφαίοισ ἡμῶν, εἰσ τὰσ συνήθεισ τιμάσ.

*Ἐπίσης εὐρίσκονται καὶ σώματα ἀπλά καὶ χρυσοδέτα τοῦ 1, 2, 3, 4 καὶ 5 ἔτουσ.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΤΣΑΜΗ

143 — Ὀδὸσ Ἐργοῦ — 143

Μεταξὺ Καπνικαρέασ καὶ Ὁραίας Ἑλλάδοσ

Εἰσ τὸ Κατάστημα τοῦ κ. Τσάμη, τὸ τόσον ἐπαξίωσ τῆ φιλοκαλίᾳ ἀφιερωμένον, εὐρίσκονται ὠρολόγια ἐκ τῶν μᾶλλον ἀνεγνωρισμένοων ἐν Εὐρώπῃ καταστημάτων, περὶ τῆσ στερεότητοσ καὶ ἀκριβείασ τῶν ὁποίωων ἀρκεῖ μόνον ἡ ἐγγύησισ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Ἐργασία ἱράμιλλοσ τῆ εὐρωπαϊκῆ. Ἐγγυησισ αὐτῆσ καὶ στερεότητοσ.

Οἱ μέλλοντεσ νὰ προσέλθωσιν ἱστώσαν βέβαιου, ὅτι εὐχαριστηθήσονται διὰ τὴν στερεότητα, κομψότητα, τὸ μέτριον τῶν τιμῶν καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν πάσησ παραγγελίασ.

ΓΕΩΡΓΟΣ ΣΑΡΔΗΣ

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΗΣ ΚΑΛΙΤΕΧΝΗΣ

39 — Ὀδὸσ Σταδίου — 39

Ἀντικρὺ Ἀροακείου.

Εἰδικόσ διὰ δέσμιον ἐπιστημονικῶν βιβλίων καὶ ὀλοκλήρων βιβλιοθηκῶν κατ' ἀποκοπήν. Δι' ἐκτυπώσεισ ἐπισκεπτηρίωων, ἐπικεφαλίδωων, ἐπιστολῶν καὶ φακέλλωων καὶ πλαισιώσεισ εἰκόνωων. Γίνεται χρῆσισ δερμάτων ἀρίστωων πάντωων τῶν εἰδῶν. Πέμψατε τὰ βιβλία σασ εἰσ τὸ βιβλιοδετεῖον τῶν φιλοβιβλίων.

L'ORIENT

Organe national Ottoman paraissant le Samedi.

Politique, litteraire, scientifique.

Abonnement Paris et France 30 fr. par an

Etranger 35 fr. Administration et redaction 91 Avenue de Malakoff. Paris.

Directeur, Proprietaire, N. Nicolaïdes.

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΗΜΕΤΕΡΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

*Ἡ διεύθυνσισ τῆσ «Φύσεωσ» συνεβλήθη μετὰ εἰδικοῦ καλλιτέχνον ἐν Παρισίοισ διὰ τὴν κατασκευὴν ἐλαιογραφίωων εἰσ μέγα μέγεθοσ ἐκ μικρῶν φωτογραφίωων ἐλλημημένων ἐπὶ τοῖσ ἀκολούθοισ ἔργοισ καὶ τιμαῖσ:

Δι' ἐλαιογραφίαν μήκουσ	14	ἐπὶ	10	ἀντὶ	φρ. 7
»	19	»	12	»	15
»	22	»	16	»	20
»	27	»	22	»	32
»	35	»	27	»	42
»	41	»	33	»	65
»	55	»	46	»	90
»	60	»	50	»	115

Αἱ ἀνωτέρω τιμαὶ ὀρίσθησαν ἐξαιρετικῶσ διὰ τοῦσ συνδρομητὰσ τῆσ «Φύσεωσ» καὶ εἰσὶ προκληρωτίαι ὄν τῆ ἀποστολή τῆσ φωτογραφίασ τοῦ ἐλαιογραφησόμενου ἀντικειμένου.

Τὰ ἐξοδα τῆσ διασκευῆσ καὶ ἀποστολήσ τῆσ ἐλαιογραφίασ ἐκ Παρισίωων μέχρι κατοικίασ τοῦ ἀποδέκτον ὀρίσθησαν ἐπὶ πλέον εἰσ 10 %.

Ἀντὶ 30 φρ. μόνον ὁ αὐτόσ καλλιτέχνησ ἀποστέλλει καὶ ἐλαιογραφίασ μετὰ πλαισίον, περιστώσασ διάφορα φυσικὰ τοπεῖα δι' αἰθούσασ φαγητοῦ λαμπρῶσ ἐπεξεργασμένασ.